

Weekendkinderen

Weekendkinderen

Jitty Eenhuizen-Baron

Auteur: Jitty Eenhuizen

Omslagontwerp: Wiebe Eenhuizen

Tekeningen: Sem Eenhuizen

ISBN: 9789403617480

© Jitty Eenhuizen,2020

Druk en bindwerk: mijnbestseller

Web site:

www.mijnbestseller.nl/jitty_eenhuizen_baron

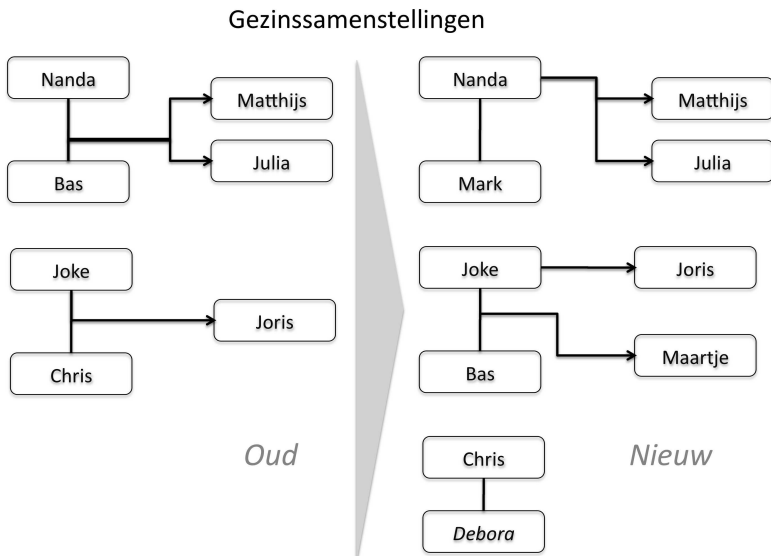
Bestellen:

Via jreb.boeken@gmail.com

Via www.mijnbestseller.nl/shop/

Via de boekhandel

Als hulp bij het lezen van dit verhaal kan het hieronder
gegeven overzicht helpen

Proloog

Het 'Weekendkind'...

**Vragen wij ons wel eens af wat een
kind er van vindt.**

Zonder verweer.

Met hun koffertje op en neer.

**Ze houden zich groot maar hebben
soms verdriet.**

**Groot houden zodat papa of mama
hen niet ziet.**

**Zo klein, zo jong, maar ze houden
zich Reuze.**

**Waarom, het was niet eens hun
keuze.**

**Daarom verdient elk 'weekendkind'
dat papa en mama hen ziet.**

**Zodat ze zich Reuze kunnen voelen
zonder verdriet.**

De plek voor kinderen van gescheiden ouders

VIJTAPINEDO

1

Terwijl Joke -een brunette van achter in de dertig-, de ontbijttafel afruimt, gaan haar gedachten terug naar het telefoongesprek dat ze vanmorgen vroeg al had met haar ex-partner Chris.

Ze heeft geen oog voor het kleine blonde meisje dat in de hoek van de kamer met Duplo speelt en af en toe haar kant uit kijkt.

Ze beeft over haar hele lichaam! Hoe kan hij het bedenken? Haar betichten van slecht ouderschap en eisen dat Joris, hun tien jaar oude zoon, bij hem zou komen wonen!!!

Bij hun scheiding, nu vier jaar geleden is duidelijk beslist dat Joris bij haar zou wonen en eens in de twee weken een weekend naar zijn vader zou gaan. Eerst zouden ze elkaar op woensdag ook nog zien, maar dat was teveel gedoe voor Chris vanwege de afstand die hij daarvoor moest afleggen.

Tijdens het telefoongesprek vanmorgen kwamen de oude gevoelens van sterke angst weer bij haar naar boven, vooral toen Chris had bedreigd met een rechtszaak.

Ze denkt terug aan de eerste jaren van haar huwelijk met Chris. Ze was zo verliefd op hem en vond het heerlijk om het hem naar de zin te maken. Hij was zo zelfverzekerd in tegenstelling tot haar eigen onzekere aard.

Toen zij op een gegeven moment therapie was gaan volgen om ook wat zelfbewuster te worden veranderde hun relatie totaal.

Iedere keer als ze iets wilde toepassen van wat ze geleerd had barstte de hel los. Toen ze een keer voorstelde om bij de Chinees te eten in plaats van bij de Italiaan, waar ze

meestal naar toe gingen, keek hij haar ijzig aan en vroeg haar hoe ze het in haar hoofd haalde om zoiets voor te stellen, wat dacht ze wel, dat zij het beter zou weten dan hij!

Er volgden steeds meer van dit soort incidenten en steeds vaker pakte hij haar stevig bij haar bovenarmen om haar door elkaar te schudden. Vanwege de blauwe plekken die daardoor ontstonden droeg ze nooit meer iets met een korte mouw. Op deze manier had niemand door wat er gebeurde.

Langzamerhand verkilde de liefde voor hem. Ze had het gevoel in een keurslijf te zitten en geen kant uit te kunnen. Toen hij haar een keer een klap in haar gezicht gaf, was de maat voor haar vol en begon ze te denken aan een echtscheiding.

Uit angst voor zijn reactie praatte ze hier niet over met hem maar zocht ze zelf uit wat er moest gebeuren.

Toen ze er voorzichtig iets over zei bij haar ouders was daar alleen maar onbegrip, want Chris was toch zo'n aardige man en bovendien staat er in de Bijbel dat God echtscheiding haat.

Ze sprak nog een keer af met de therapeut, om haar om raad te vragen en het was een verademing voor haar om met iemand te praten die haar begreep. Ze vertelde haar hoe het de afgelopen tijd ging tussen haar en Chris. Hoe ze gedacht had dat hij trots op haar zou zijn als ze ook met ideeën zou komen, maar dat hij dit juist niet kon verdragen.

De therapeut gaf haar het adres van een betrouwbare advocaat en liet haar weten dat ze altijd welkom was voor verdere hulp.

Toen gebeurde er iets dat alles in een stroomversnelling bracht: Chris vond bij de post een brief van de advocaat

aan haar geadresseerd. Hij opende de brief en begreep waar ze mee bezig was.

Zijn woede was zo hevig dat ze nog trilt als ze er aan denkt. Hij duwde haar hardhandig naar de voordeur, opende die en voor ze het wist stond ze buiten. Met de woorden: 'Akelig kreng, ik wil je nooit meer zien', sloeg hij de deur dicht.

Ze was naar haar ouders gevlucht en toen ze bij hen aanbelde verzamelde ze alle moed om hen onder ogen te komen, bang voor hun reactie. Ze wist dat ze zich niet aan de regels van haar ouders hield als ze bij Chris weg zou gaan. Misschien maakte het uit dat hij haar nu de deur uitgezet had!

Gelukkig had haar moeder de deur geopend, en niet haar vader, en was ze blij om Joke te zien. 'Gezellig meisje dat je even langs komt'

Joke had wat weggeslikt en haar moeder een kus op de wang gegeven. Haar vader was er niet, die was naar de bibliotheek. Haar moeder had haar een kopje koffie gegeven en zich verontschuldigd omdat ze nog even naar de keuken moest waar ze vlees aan het braden was.

Dit had Joke nog wat tijd gegeven om na te denken over hoe ze het aan haar moeder kon vertellen.

Ze was blij dat Joris voorlopig nog op school was.

'Chris heeft me buiten de deur gezet, mam, hij zag dat er post van een advocaat voor mij gekomen was en werd toen zo woedend dat hij mij naar buiten duwde. Ik mag nooit meer terugkomen', had Joke met een trillende stem gezegd.

Haar moeder was bleek geworden en had haar onzeker aangekeken: 'Je bedoelt dat hij echt niet wil dat je weer terugkomt? Dat kan toch niet, daarvoor is hij toch te aardig. Je vergist je vast, hij heeft er nu al spijt van. Zal ik hem eens bellen?' Meteen had ze de daad bij het woord

gevoegd en Chris gebeld.

Ze was nog bleker geworden toen ze de woedende stem van Chris hoorde, die ook haar uitschold voor net zo'n krenge als haar dochter en bevend had ze de telefoon terug in de houder gezet.

Ze keek Joke aan en stak haar armen naar haar uit. Toen brak Joke en was in snikken uitgebarsten.

Na een tijdje was ze wat tot rust gekomen en had zich gerealiseerd dat het telefoontje van haar moeder tot gevolg had dat die nu aan haar kant stond. Toen haar vader thuiskwam en haar moeder hem alles verteld had, waren ze met z'n drieën plannen gaan maken over hoe het verder moest.

Het allerbelangrijkste voor haar was Joris!

Ze wilde hem niet bij zijn vader laten maar tegelijk realiseerde ze zich dat hij ook een vader nodig heeft. Wat was wijsheid?

Verder had ze een woonplek nodig. Voorlopig kon ze bij haar ouders blijven. Ze wilde nog maar even niet verder daarover nadenken! Haar spullen waren nog in de woning, waar ze niet meer in mocht en ze besloot maar wat nieuwe dingen aan te schaffen, zodat ze even vooruit kon. Wat was ze blij dat ze haar salaris op haar eigen rekening kreeg en daarin niet afhankelijk was van Chris.

Toen ze 's middags Joris uit school had gehaald, vertelde ze hem dat ze een poosje bij opa en oma gingen logeren. Hij vond dit gelukkig leuk en voorlopig kon ze zich een beetje ontspannen.

Na een telefoontje met haar advocaat en met de therapeut had ze een zucht van verlichting geslaakt. Door de venijnige reactie van Chris was de vervulling van haar verlangen om bij hem weg te gaan bespoedigd!

Uiteindelijk had de rechter besloten dat Joris bij haar zou wonen.

Ineens hoort Joke een stemmetje: 'Mamma mij tille?' Maartje staat met opgeheven handen voor haar. 'Ja lieverd, mamma zal jou optillen, kom maar lekker even met me knuffelen.'

Terwijl ze dit kleine meisje knuffelt, komt ze wat tot rust, ze moet ineens denken aan de preek van de dominee van afgelopen zondag, hij had het erover dat er een Vader in de hemel is die ons graag wil knuffelen.

'Nou God, dat zou ik dan wel mee willen maken', denkt ze wat cynisch, 'op dit moment heb ik vooral wijsheid en moed nodig voor wat er komen gaat.'

2

Na een zware dag op kantoor, rijdt Bas naar een nieuwbouwwijk in Almere, waar hij sinds een paar jaar samen met Joke, haar zoon Joris en hun dochtertje Maartje woont. Om de twee weken zijn Matthijs en Julia, zijn kinderen uit een eerder huwelijk, er ook. Datzelfde weekend is Joris dan meestal naar zijn vader. Alleen de woensdagmiddagen zien Joris, Matthijs en Julia elkaar.

Vandaag zijn alleen Joris en Maartje er. Hij mag Joris wel, het is een vriendelijk joch. Af en toe is hij wat erg verlegen, bijna schuw naar hem toe, alsof hij bang is iets verkeerd gedaan te hebben. Hij hoopt dat dit bij gaat trekken als ze elkaar nog beter leren kennen.

Bij hun huis aangekomen parkeert hij de auto, voor de deur. Ze hebben voor een auto met zes zitplaatsen gekozen omdat dan alle kinderen er in passen.

Hij kijkt met plezier naar de ruime woning. Aan de voorkant zijn grote ramen, wat het huis een gezellige aanblik geeft. Hij ziet Joke zitten voor het raam, met Maartje naast haar die naar een kinderfilmpje op de TV kijkt. Ze is duidelijk moe, 'na het eten snel haar bed in!', denkt hij.

Van Joris is niets te bekennen, die zal wel op zijn kamer zijn.

Hij wordt blij als hij Joke ziet, wat is het heerlijk om een maatje te hebben. Hij had niet verwacht dat dit geluk hem nog zou overkomen.

Toen Nanda Bas vertelde dat ze verliefd was geworden op een ander en van hem wilde scheiden, verdween de grond onder zijn voeten.

Ze verweet hem dat hij geen aandacht voor haar en de kinderen had en dat ze dat bij deze man wel kreeg. Op zijn verzoek zijn ze nog in therapie gegaan, maar dat had niets

aan de zaak veranderd. Haar besluit stond vast!
Zij vertrok met hun beide kinderen naar een ander deel van Almere een kleine 10 kilometer verderop. Gelukkig voor hem is deze afstand niet te groot om regelmatig contact met zijn kinderen te hebben.

Hij heeft veel nagedacht over haar verwijt van te weinig aandacht. Ook door de therapie kon hij zien dat ze gelijk had. Zijn werk slokte al zijn aandacht op en zij en de kinderen kwamen op de tweede plaats. Hij was bereid daar verandering in te brengen maar voor haar was dit te laat.

Hij is een aantal jaren alleen gebleven. Jaren waarin hij, als de kinderen bij hem waren, hen zoveel mogelijk aandacht heeft gegeven.

Zijn verdriet was elke keer groot als ze weer vertrokken naar een vader die hun vader niet is. Dit voelde zo onrechtvaardig: deze man heeft de kinderen iedere dag om zich heen en hij moet genoeg nemen met om de week een weekend en de woensdagmiddagen.

Drie jaar geleden ontmoette hij Joke in de kerk. Hij ging nog niet zolang naar deze gemeente. Een goede kennis had hem aangeraden hier eens te kijken omdat hij zich toch vaak ongemakkelijk voelde in de kerk waar hij samen met Nanda naar toe ging. Hij had het gevoel dat men hem de schuld gaf van hun scheiding.

Hij was bij zijn eerste bezoek aangenaam verrast geweest door de manier waarop hij hier welkom werd geheten. Een man van ongeveer zijn leeftijd had hem aangesproken op zo'n manier dat hij zich erbij op zijn gemak voelde. Hij had hem uitgenodigd om, als hij dat wilde, naast hem te komen zitten, zodat hij eventueel wat uitleg kon geven tijdens de dienst. Dat had hij gedaan en sindsdien is dit zijn kerk geworden.

De dag dat hij Joke ontmoette was er een barbecue in de kerk. Toen hij zijn bord volgeladen had met lekkere dingen was hij naast Joke gaan zitten omdat de stoel naast haar nog vrij was.

Ze hadden zich aan elkaar voorgesteld en daarna in stilte hun bord leeg zitten eten.

Het had hem een goed gevoel gegeven om zo naast haar te zitten en niets te hoeven zeggen. Toen hun bord leeg was, had hij ook haar bord meegenomen om het weg te brengen en aangeboden koffie voor haar mee te nemen. Ze had hem verrast aangekeken en er was een lichte blos over haar wangen gevlogen, terwijl ze met 'graag' antwoord gaf op zijn aanbod.

Daarna waren ze aan de praat geraakt en al snel hadden ze van elkaar door dat ze in hetzelfde schuitje zaten, allebei gescheiden! Het was voor beiden heerlijk geweest om hun verhaal kwijt te kunnen aan iemand die het uit ervaring begreep.

Ze hadden vanaf die dag elkaar regelmatig gezien en al snel was bij beiden het verlangen ontstaan om een relatie aan te gaan.

Na ruim een jaar durfden ze het aan om te trouwen. Het was een eenvoudige bruiloft met een prachtige preek van hun voorganger, waarin hij hen bemoedigde met deze nieuwe kans in hun leven. Zijn tekst was uit Jeremia:

'Want ik weet welke gedachten ik over u koester luidt het woord des Heren, gedachten van vrede en niet van onheil om u een hoopvolle toekomst te geven'

Voor hen betekende dit dat God er Zijn goedkeuring, Zijn zegen aan verbond. Dit hadden ze allebei heel erg nodig!

Joke verlangde nog erg naar een kind. Voor hem hoefde dat niet zo nodig, maar hij gunde haar de vervulling van

deze wens.

Toen Maartje er eenmaal was kon hij niet meer begrijpen dat het voor hem niet hoefde. Hij is nu gek op haar!

Als hij zijn sleutel in het slot van de voordeur wil steken, wordt deze al open gedaan door Joke. Hij ziet aan haar ogen dat ze gehuild heeft en zonder zijn jas uit te doen slaat hij zijn armen om haar heen en dan begint Joke opnieuw te huilen.

Ze probeert al snikkend te vertellen wat er aan de hand is maar de woorden komen er zo raar uit dat ze ermee ophoudt.

Bas gaat met haar op de bank zitten en ondertussen kruipt Maartje bij hem op schoot. Hij laat Joke uithuilen tot ze na een paar minuten wat rustiger wordt en hem kan vertellen wat er gebeurd is.

Als Bas hoort wat Chris gezegd heeft, wordt hij witheet: 'Wat denkt die vent wel dat hij jou zomaar kan beschuldigen, hij is niet goed bij zijn hoofd. Ik ga naar hem toe en zal hem wel eens de waarheid vertellen.'

'Nee Bas niet doen, daar maak je het alleen maar erger mee'.

'Ik wil hem zo graag eens goed de waarheid zeggen, die vent spoort niet! We kunnen hem toch niet zomaar zijn gang laten gaan. Een rechtszaak kost ook nog handen vol geld!'

'Ik weet het. Ik heb geen idee wat we moeten doen'.

Bas zet Maartje op de grond en trekt zijn jas uit. 'Waar is Joris', vraagt hij.

'Die is boven op zijn kamer, hij doet een spelletje op mijn telefoon. Ik heb het maar even zo gelaten, ook al is het uurtje dat hij daarvoor heeft al lang voorbij, want ik wil dat hij hier nog niets van meekrijgt'.

'Hoe staat het met het eten?', vraagt Bas. 'Als we nu eerst

eens eten en Maartje naar bed brengen, dan kunnen we daarna praten’.

Ondertussen komt Joris de kamer binnen. ‘Gaan we al eten mam, ik heb met de jongens afgesproken dat we gaan voetballen. Wat is er met jullie? Jullie kijken niet echt vrolijk! Zal ik de tafel dekken?’.

Joke is blij dat hij niet doorvraagt en staat op om de laatste hand aan de maaltijd te leggen en na tien minuten zitten ze te eten.

Maartje heeft haar bordje al snel leeg. Pasta is haar favoriete maaltje. Joke schept haar nog een beetje op en vraagt aan Joris hoe het op school was. ‘O, best, niets bijzonders’, zegt hij terwijl zijn lege bord opzij schuift, ‘kan ik nu gaan?’

‘Om half negen thuis zijn, hè’.

‘Ja,ja’.

Terwijl Bas de vaatwasser vult, brengt Joke Maartje naar bed. Terwijl ze haar verschoont en in haar slaapzak helpt, slaapt ze al bijna. Ze zingt nog een liedje voor haar en legt Maartje in haar bed. Slaperig grijpt Maartje nog haar lievelingsknuffel en dan is ze vertrokken.

De aanblik van dit slapende meisje doet een brok in Joke’s keel schieten. ‘Kon zij ook maar zo zorgeloos ontspannen zijn!’

Als Joke de trap afloopt, ruikt ze de koffie al die Bas gezet heeft. Hij zit op de bank die voor het raam staat en zij gaat naast hem zitten. Deze plek heeft iets rustgevents omdat er zoveel licht door de ramen komt.

Terwijl ze hun koffie drinken vraagt Bas: ‘Waarvan beschuldigt Chris jou eigenlijk?’

‘Dat Joris hier verwaarloosd wordt!’ Haar stem trilt weer als Joke dit zegt.

‘Dat is niet mis en waarop baseert hij dat?’

‘Dat weet ik nog niet, want ik heb de verbinding verbroken en daarna niet weer opgenomen als ik zag dat hij belde. Ik was niet in staat nog iets te zeggen’.

‘Dat snap ik liever. Wat vind je, zullen we er eerst voor bidden en dan samen kijken wie we hierin om raad kunnen vragen?’ Ze pakken elkaars handen vast en Bas begint zijn hart uit te storten bij God:

‘Vader U weet wat er gebeurt. Wij zijn behoorlijk geschrokken van de eis van Chris maar U kent hem ook en weet wat hem drijft. We vragen U om uitkomst, om wijsheid hoe we moeten handelen. We bidden U vooral om bescherming voor Joris die nog te jong is om dit te begrijpen. Help ons om hier op een goede manier mee om te gaan. We vertrouwen U Vader’.

Joke zegt alleen maar ‘amen’ en nestelt zich tegen hem aan. Het is heerlijk om met iemand getrouwd te zijn die een rotsvast geloof in God heeft.

Ze besluiten in eerste instantie om met de vroegere therapeut van Joke contact op te nemen en haar om raad te vragen. Verder zijn daar nog de voorganger van hun kerk bij wie ze zich veilig voelen en uiteindelijk is daar ook nog de advocaat die Joke bijgestaan heeft bij de scheiding.

Joke merkt dat ze tot rust komt nu ze zo samen hebben gebeden en de dingen die ze willen doen op een rijtje gezet hebben. Ze pakt de laptop en samen met Bas stelt ze een mailtje op voor de therapeut met het probleem en de vraag om een keer bij haar te komen om hierover te praten.

Ze verstuurt het meteen.

‘Ik ga even bij het voetballen kijken’, zegt Bas, ‘Ik weet dat Joris dat leuk vindt, is dat goed wat jou betreft?’

‘Tuurlijk’, zegt Joke.

Een half uur later komen Joris en Bas luid pratend binnen.

‘Bas heeft een doelpunt gemaakt mam, best cool hoor’

Bas geeft zijn stiefzoon een por en tegelijkertijd een dikke knipoog naar Joke. 'Die zoon van jou speelt prima zeg, je kunt goed merken dat hij op voetbal zit.'

Joris glimt van trots, hij mag Bas wel.

Hij heeft er erg aan moeten wennen dat mamma een vriend had en hij was onzeker of ze nog wel van hem hield.

Toen hij een keer in een boze bui eruit gooide dat ze meer van Bas hield dan van hem, hebben mamma en hij hier een goed gesprek over gehad en ze heeft hem verzekerd dat haar liefde voor hem onveranderd is en blijft en dat haar liefde voor Bas anders is. Ze beloofde alleen met Bas te trouwen als hij, Joris het daarmee eens was.

Hij merkte daarna dat Bas best een aardige man was en had er geen moeite meer mee dat hij bij hen kwam wonen. Op de bruiloft heeft hij zelfs zijn handtekening gezet, samen met de kinderen van Bas.

Het leven is wel behoorlijk veranderd nu hij er nog een zusje bij heeft en er in de vakanties en om de week op de woensdagmiddag nog eens twee kinderen bij hen in huis zijn.

Met Julia kan hij het goed vinden maar met Matthijs heeft hij een beetje moeite. Gelukkig maar dat hij ze niet zo vaak ziet.

Het is gaaf dat Bas meestal iets leuks verzint om met elkaar te doen op die woensdagmiddagen. Soms gaan ze naar het zwembad of heeft hij een speurtocht voor hen uitgezet, waarna ze lekker pannenkoeken gaan eten bij mamma of naar McDonald's gaan.

De weekenden dat de kinderen van Bas er zijn gaat hij naar zijn eigen vader.

Bij zijn vader is het wel oké. Hij heeft daar een ruime kamer met een eigen TV en een spelcomputer. Meestal eten ze samen iets bij de chinees of pappa laat wat brengen. En

daarna gaan ze ieder hun gang.

Hij vindt de rust die er is best prettig. Geen gehuil van Maartje en geen rekening hoeven houden met Bas en mamma of Julia en Matthijs.

Bovendien mag hij net zoveel tijd met de 'Switch', zijn spelcomputer doorbrengen als hij wil! Hij mist er wel de vriendjes uit de straat, waar hij graag mee voetbalt.

Pappa houdt niet van voetbal, hij golft.

Joris moet wel eens mee naar de golfbaan, maar als het enigszins kan bedenkt hij iets waarom hij niet mee hoeft, zoals een opdracht voor school die maandag af moet zijn.

Hij vindt het niet leuk om pappa mee te maken met de andere golfers, omdat hij zich schaamt voor de grootspraak van zijn vader. Het lijkt wel of hij alles het beste weet en de anderen er geen verstand van hebben.

Pappa vindt het niet leuk als hij niet meegaat, maar hij wil ook niet dat Joris een slechte beurt maakt op school.

Meestal moppert hij dan op mamma omdat zij er niet voor gezorgd heeft dat zijn huiswerk af is.

De laatste tijd vraagt hij vaak hoe het bij mamma en 'die kerel' is. Hij wil weten of Joris niet achtergesteld wordt bij de andere kinderen.

Joris geeft naar beste weten antwoord zonder te begrijpen waarom zijn vader dit wil weten. Hij vertelt hem eerlijk dat hij het gevoel heeft dat mamma liever is voor Matthijs dan voor hem.

Zondagsavonds na het eten, brengt pappa hem altijd naar huis en dan is hij blij om weer bij mamma te zijn. Dat voelt toch meer als thuis. Maar op hetzelfde moment als hij dit denkt voelt hij zich wat schuldig naar zijn vader en stuurt hem dan vaak via de telefoon van mamma een grappig berichtje.

--*--

Ze drinken met z'n drieën nog wat fris en daarna vertrekt Joris naar boven.

'Om negen uur het licht uit Joris', roept Joke hem nog na. Hij mompelt iets wat op 'ja' lijkt en ze horen hem zijn deur dichtslaan.

Joke zucht even diep en kijkt Bas aan: 'Ik moet er niet aan denken dat Joris niet meer bij ons zou wonen. Wat staat ons te wachten?'

'Laten we eerst maar eens afwachten wat onze raadgevers zeggen', reageert Bas, 'Maar ik moet zeggen dat ik er ook een onaangenaam gevoel over heb. Wat bezielt Chris eigenlijk?'

3

Woensdagochtend gaat de wekker vroeg voor Joke. Eigenlijk is die wekker helemaal niet nodig, want Maartje is al een poosje wakker en laat duidelijk weten dat ze haar bed uit wil.

Joke loopt naar haar kamer toe en tilt haar uit bed. Ze kijkt met plezier naar de wandschildering die Bas gemaakt heeft. Hij heeft een plaatje van Nijntje en vader en moeder Nijn op de muur geprojecteerd en deze daarna vakkundig overgenomen en ingekleurd met heldere kleuren verf.

Ze legt Maartje op de commode, waar ze eigenlijk al wat te groot voor wordt, maar die voor Joke de juiste werkhoogte heeft en geeft haar een schone luier.

Het is de pappadag van Bas en hij doet haar vandaag in bad. Daarom laat ze Maartje lekker in haar pyjama rondlopen.

Beneden gekomen maakt ze voor hen beide een boterham klaar en gaan ze samen aan de eettafel zitten.

Ze geniet van dit moment samen met haar dochtertje. Het duurt maar even en dan komt Joris naar beneden. Hij is 's morgens niet op zijn vrolijkst en Joke houdt daar rekening mee. Ze zet stilzwijgend een kop thee bij hem neer.

Joris maakt ook een paar boterhammen klaar en eet die snel op, zijn thee slokt hij naar binnen. 'Mam, ik moet gaan want Peter wacht op mij.'

'Eerst je tanden poetsen.' Hij vliegt naar boven en is zo weer beneden en Joke zegt er maar niets van.

'Dag Maartje, dag Mam', roept hij en Maartje zwaait uitbundig naar hem.

Als Bas beneden komt, gaat Joke zelf naar boven om haar tanden te poetsen en ze lacht inwendig als ze merkt dat ze het extra goed doet alsof ze daarmee het slechte poetsen van Joris goedmaakt. Beneden gekomen geeft ze Bas en Maartje een knuffel en vertrekt met de fiets naar school.

Joris zit op een andere school, die een kwartier eerder begint.

Ze is blij dat hij niet op de school zit waar zij als conciërge werkt, zodat ze niet beschuldigd kan worden van voortrekken van haar eigen kind. Om dezelfde reden geeft ze vaak wat extra aandacht aan de kinderen van Bas.

Als ze om kwart over acht bij de school aankomt is er nog niemand van het andere personeel aanwezig.

Nadat ze haar fiets op slot- en weggezet heeft in het fietsenhok, pakt ze een sleutelbos en opent de voordeur van het schoolgebouw. Haar eerste gang is naar het keukentje waar ze de koffiemachine aanzet. Ze controleert of er voldoende water inzit en genoeg bonen.

Nadat ze de waterkoker ook gevuld en aangezet heeft, ruimt ze de vaatwasser uit en zorgt ervoor dat er genoeg kopjes klaarstaan.

‘Goedemorgen Joke!’ Met een vrolijk gezicht groet Anja, die groep drie onder haar hoede heeft, haar. Ze pakt een kop koffie en gaat aan de grote tafel in de aangrenzende ruimte zitten. Vanuit het keukentje heb je zicht op de tafel die daar neergezet is om eventueel nog wat aan te werken en om met elkaar te vergaderen. Joke heeft op zich genomen om er regelmatig een bos bloemen neer te zetten.

Langzaam druppelt iedereen binnen en ontstaat er een gezellig geroezemoes.

Om half negen vertrekt Joke naar de hal om erop toe te zien dat ieder kind zijn plek vindt. Het is iets dat ze graag

doet en ze heeft er plezier in om de namen van de kinderen zoveel mogelijk te kennen.

Er is één meisje dat haar bijzondere aandacht heeft, ze is zes jaar oud en zit sinds kort bij hen op school in groep drie. Haar moeder brengt haar altijd en het is duidelijk dat het kind veel moeite heeft om afscheid van haar moeder te nemen. Ze loopt wel drie keer terug voor een afscheidskus. Vandaag lukt het Joke om het meisje af te leiden zodat ze niet meteen teruggaat naar haar moeder. Ze steekt een hand naar haar uit en tot haar verrassing pakt ze hem. 'Zullen we samen zwaaien naar mamma?'

De moeder kijkt opgelucht als ze ziet hoe haar dochtertje samen met de conciërge naar haar zwaait.

'Hoe heet jij?', vraagt Joke. 'Lisa', zegt het meisje.

Samen lopen ze naar het klaslokaal van groep drie waar Anja Lisa van Joke overneemt.

Om kwart voor negen luidt ze de bel en even later keert de rust terug in de hal van de school.

Joke zet de kop en schotels in de vaatwasser en neemt plaats aan de grote tafel, waar ze op een laptop de notulen van de laatste lerarenvergadering uitwerkt. Ze print meteen voor ieder een exemplaar. In een kast tegen de muur is voor iedere leerkracht een vak gemaakt waar hun post in gedaan kan worden en ze legt er voor ieder een velletje in. Door bij die vergaderingen te zijn voelt ze zich erbij horen.

Tijdens het sollicitatiegesprek heeft ze moeten beloven dat ze met niemand, uitgezonderd de collega's natuurlijk, praat over wat ze hier hoort. Dat valt haar niet moeilijk. Moeilijk vond ze het om er niet met Bas over te kunnen praten en toen ze dit aan de directeur vertelde, kreeg ze daar alsnog toestemming voor.

Om half elf pakt ze een karretje en zet daar alle benodigheden voor koffie en thee op. Ze weet

ondertussen hoe iedereen graag zijn koffie of thee drinkt en doet haar ronde langs alle klassen.

Teruggekomen neemt ze zelf een glas thee en gunt zich even rust met een tijdschrift dat er ligt. Het lukt haar niet goed om zich echt te ontspannen, want ze blijft de stem van Chris horen, hoe hard ze ook probeert om aan andere dingen te denken.

Tien minuten later doet ze het tijdschrift dicht en staat op om een ronde door de school te doen.

Hier en daar ruimt ze wat op en hangt een jas die op de grond ligt, aan de kapstok.

Terwijl ze de laatste kopjes in de vaatwasser zet, komt Jeroen de lerarenkamer binnen. Hij verrast haar met zijn scherpe blik: 'Jij zit vandaag niet zo lekker in je vel hè!' 'Dat klopt', zegt Joke terwijl ze haar opkomende tranen wegslikt, 'Mijn ex wil onze zoon bij mij weghalen, hij dreigt met een rechtszaak'

'Nee toch, is hij niet goed wijs? Als je hulp nodig hebt, wil ik je graag helpen', biedt Jeroen aan.

Joke is verrast door zijn aanbod en zegt dat ze daar misschien wel gebruik van zal maken.

'Bas en ik moeten eerst alles op een rijtje zetten voor we weten wat voor stappen we moeten zetten. Heel erg bedankt voor je aanbod.'

'Heel veel sterkte hiermee meisje, weet dat wij als team achter je staan!'

--*--

Op de terugweg naar huis fietst Joke langs de supermarkt om broodjes en hamburgers te kopen. Ze wil er vanavond een feestmaaltijd voor de kinderen van maken.

Ze hoopt dat hiermee ook haar angstige gevoelens wat af zullen nemen.

Terwijl ze de boodschappen in de winkelwagen doet, gaan